

عنوان مقاله:

نظم ، عنصر اصلی در تحلیل علمی منظر خیابان

محل انتشار:

ماهنامه باغ نظر، دوره 9، شماره 23 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمد آتشین بار - پژوهشگر دکتری معماری با گرایش معماری منظر، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، ایران،

سیدامیر منصوری - دکتری مطالعات شهری با گرایش معماری منظر، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، ایران

مهدی شیبانی - استاد دانشکده معماری و شهرسازی با تخصص معماری منظر، دانشگاه شهید بهشتی، تهران

خلاصه مقاله:

خیابان مبحث مورد علاقه اکثر نظریه پردازان در حوزه های مختلف است. تفاوت دیدگاه ها در این زمینه باعث شده تعاریف و به دنبال آن روش های متفاوت برای مداخله در خیابان ارائه شود: کالبدی (لینچ، 1960 و کالن، 1961 و بیکن، 1976)، زیباشناسی (کبلانس، 1998)، اجتماعی (جیکوبز، 1961)، فرهنگی (لمنورل، 1994)، سیاسی (مارکس ه 1870) یا تاریخی (نیکولو، 1995)؛ و به موازات آن دیگر محققین به دنبال راهکار جدید برای مداخله در خیابان باشند. از رویکردهای اخیر، کمی کردن کیفیت های شهر است که دستور کار دانش منظر شهری قرار گرفته و یکی از ابزارهای آن نگرش سیستمی است. براین اساس، نظریه پردازان با نگاه سیستمی به شهر سعی در ارائه یک بستر علمی برای تحلیل سازمان فضایی شهر و نقش آن در تولید منظر شهری داشته اند. از آن جا که خیابان، مهم ترین عنصر کیفی و کمی در تشکیل سازمان فضایی شهر محسوب می شود، کمی کردن کیفیت های آن از طریق برخورد سیستمی، چارچوبی علمی را برای مطالعه و طراحی در اختیار قرار می دهد. این مقاله درصدد است با استعانت از بیان نظری نگرش سیستمی به بررسی و تبیین جایگاه نظم در تحلیل منظر خیابان پرداخته و تعاریفی مشخص از نظم خیابان و نقش آن در تولید منظر خیابان ارائه دهد.

کلمات کلیدی:

سازمان فضایی، منظر خیابان، نگرش سیستمی، نظم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/302248>

